

ſom kan, hvad det Slags Forhold angaar, være lige ſaa praktiſt maatte ſom den ærede Indenrigsminiſter, vil være enig med mig om, at Forholdet er ſaaledes i den Del af Landet med de ſtore Mangler i den nuværende Hjemſtedsbeviſlov, at det kunde være Grund til at ſaa nogle Forandringer i den. Derfor ſkal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale, at dette Andragende henviſes til Indenrigsminiſterens Overvejelſe, og at vi mulig ad Aare kunne ſaa denne Lov op til Reviſion, thi det er der overordentlig ſtor Trang til. Diſſe Kommuner, ſom flere andre Kommuner, lide en hel Del ved at være Grænſekommuner, ſaa de ere virkelig ikke tjente med, at diſſe Forhold vedblivende beſtaa, ſom de nu ere. Derfor haaber jeg, at den ærede Miniſter vil hjælpe til hos ſin Kollega Indenrigsminiſteren, at vi kunne ſaa dette Forhold underſøgt og overvejet og komme til et Reſultat, der er bedre end det, der er eſter den nuværende Lovgivning. Det er diſſe Bemærkninger, jeg har ment at maatte tillade mig at gøre angaaende de tre Indstillinger fra Udvalget, ſom ligge til Behandling nu.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (S. Scavenius): Jeg kan intet have at indvende imod, at Andragende Nr. 2 fra Enkefru Sid henviſes til min nærmere Overvejelſe. Jeg kan naturligviſ ikke paa Forhaand ſige, hvilket Reſultat Miniſteriet vil komme til, men det vil jo komme til at ligge for paa næſte Aars Finanslov. — Akkurat det ſamme kan jeg udtale om Indstilling Nr. 3, ſom angaar et Andragende fra Byraadet i Kjertemind om Statstilſtud til Byens private Realskole. Jeg ſkal tage Sagen under Overvejelſe, og hvis Forholdet er der ſom i flere andre Byer, hvor de kommunale Realskoler have ſaaet Underſtøttelſe paa Finansloven, vil jeg ikke have noget imod ogſaa at optage denne Realskole til ſærlig Bevilling paa Finansloven. — Hvad det Andragende angaar, ſom under Nr. 1 foreſlaas henviſt til min Kollega, ſal jeg paa hans Vegne udtale, at hele det Forhold, ſom dette Andragende angaar, diſſe Hjemſtedsbeviſer og alt hvad dertil hører, fortjener nøje Overvejelſe og ganſke ſikkert bør underſøges. Hvilket Reſultat Indenrigsminiſteriet derefter vil komme til, følger

det af ſig ſelv, at ikke Indenrigsminiſteren ſelv og endnu mindre jeg kan udtale mig om. Indenrigsminiſteren har ſom ſagt ikke noget imod, at det henviſes til ham, og erkender, at Forholdet trænger til nøje Underſøgjelſe.

Veth: Paa mine Medforſlagsſtilleres og egne Vegne tillader jeg mig at anbefale, at de Andragender, ſom ere ſtillede af os, indſtilles til Indenrigsminiſteren og Finansminiſteren. Andragenderne findes i Betænkningen under Nr. 83, 98, 104, 105 og 106, men jeg tør maatte tillade mig at bemærke, at i de Indstillinger, der ſom tredje Afdeling ere ombelte fra Finansudvalget angaaende Andragender, findes tillige en Række andre Andragender, ſom angaa det ſelvsamme — jeg tror ikke mindre end 8 — hvis Skæbne altſaa vil blive afgjort ved Afſtemningen over dette, det maa jeg i det mindſte antage. Sagen drejer ſig om den Stormflod, ſom fra 24de til 27de November forrige Aar hjemſøgte Kyſterne af Sylland og Jhu — og, ſom det vil ſes, til Dels ogſaa Bornholm — og der anrettede ganſke overordentlig Stade. Det, ſom egentlig udmærkede denne Stormflod, var dens Langvarighed. Den kom ikke ſaa pludſelig, tror jeg nok, ſom Stormfloden af 13de November 1872, men den varede meget længere, den varede i hele 3 Dage, hvilket i høj Grad forøgede den Stade, ſom den gjorde. Vandet trængte ind paa Kyſten, i Huſe og Forder, bortrev Fiſternes Redſkaber, ja det bortrev mange Steder temmelig ſtore Arealer af Landet. Endvidere ødelagde det ved at trænge ind i Huſene Møblerne, og hvad der gjorde det værre var, at det trøs meget ſterkt under Stormfloden, ſaaledes at det overſvømmende Vand for en ſtor Del blev til Is, der blev liggende og var meget vanſkelig og beſværkelig ſenere at ſaa bort, ſaaledes at ſom ſagt Staden derved blev endnu ſtørre. Der var grumme mange, navnlig Smaaſolk, ſom led ganſke overordentlig under denne Stormflod. Deres Hjem bleve ødelagte, deres Bohave ruineret, Fiſternes Redſkaber og Waade bleve førte bort og være ikke til at ſaa fat paa eller redde igen. I mange Haver og mindre Fjordlødder blev Vegetationen, Plantevækſten, for en meget ſtor Del ødelagt, ſaa jeg tror, der kan være meget god